

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvs Ecclesiae.|| In hoc libro ... admiranda quædam ac
planè obstupenda, de septem ec-||clesiæ statibus,
abusibus quoq[ue] grauissimis, & futuris eiusdem
calamitatibus ex sanctor[um] pro-||phetijs & ...**

Pürstinger, Berthold

Coloniæ, 1531

VD16 ZV 12498

De stricto iudicio & iustitia dei absq[ue] misericordia. Cap. 37

urn:nbn:de:hbz:466:1-29969

se venit, opere completum, delebitq; locum nostrū, vlciscetur deniq; se de om̄ibus inimicis suis, & de oppressoribus seruorum seruorum. Qui ait mea est vltio & ego retribuam eis in tempore sanguinem seruorum suorum vlciscetur, & vindictam retribuet in eorum hostes. Quibus verbum veritatis cōminatur, dicēs: Veniet super vos om̄is sanguis iustus qui effusus est, faciet enim dñs iudiciū inopis & vindictam pauperum & iniuriam patientiū. Scitote igitur esse iudiciū scilicet strictū, de quo nū sequitur.

¶ De stricto iudicio & iustitia dei absq; misericordia. Cap. XXXVII.

DEUS iudicium pauperibus tribuit, non autem saluat impios, quos pro omnibus suis impietatibus adducet in iudiciū. Cūcta em̄ quæ fiunt, adducet deus in iudicium pro om̄i errato. Imò qui dūtaxat loquitur iniqua, nō præterit eum corripiēs iudicium. Quod altissimus nō supplāt, nec subuertit quod iustū est, nec quēquam cōdemnabit frustra. Quorūdā autem hominum peccata hodie manifesta sunt præcedētia ad iudiciū, quoniam misericordia non est in terra, ideo iudicium domino cum habitatoribus terræ. Nō timemus deum nec ei seruimus neq; eius vocē audimus, sed exasperamus os do-

& j.ca.35. §. 7. & j.ca.35. §. 11. & j.ca.35. §. 10. & j.ca.34. §. 1 pr. & j.ca.30. §. 1 pr. & j.ca.40. §. 1 & j.ca.32. §. 16. & j.ca.35. §. 5. & j.ca.38. in

prin. & j.ca.35. §. 10. & j.ca.36. p. to. & j.ca.35. §. 2. & j.ca.46. §. 1 & j.ca.49. & j.ca.40. §. 4. & j.ca.15. §. 16. & j.ca.15. §. 2. & j.ca.11. & j.ca.26. §. 2. & j.ca.15. §. 33. & j.ca.45. §. 9. & j.ca.43. §. 11. & j.ca.43. §. 11.

I § Nunc videbimus, utrum sermo dei opere compleatur. Cum em̄ beato rum protectione (vt dictum est) caremus & continue in luto flagitione facemus, neq; in melius reformamur, superuenit in nos iustitia dei absq; misericordia. Nā qui deum exasperat, primum corrigitur per flagella, quæ si non afferūt emendationem, tūc succedit iudiciū asperum. Nam populo criminibus maculato & igni penitenti iratus est dominus vlcq; in æternum, dicēs: Si pater ego sum, vbi est honor meus? & si dominus ego sum, vbi est timor meus? Ita Christus apud Birgittā ostēdit peccatori misericordiam & iudicium, his verbis. Et sp̄ecator correptus audierit, flagellabo eum à capite usq; ad calcaneum, intantum quod om̄es, qui audierint, mirabūtur & cōtremiscēt de dei iustitia & a quitate. Nos autem iniq; egimus, & ad iracūdiā dēū prouocauimus, idcirco factus est inexorabilis. Et hec vaticinatio & cōtritio facta est nobis formido & laqueus. Hinc sapiēs ad dominū: Quis stabit cōtra iudiciū tuū, aut quis in cōspectu tuo, scilicet fine timore stabit, quū veneris vindex iniquoz; hominū? aut quos tibi imputabit si perierint natīdes quas tu fecisti? nō est em̄ alius deus quam tu, cui cura est de om̄ib; ut ostē das, quoniam nō iniuste iudicas iudiciū.

II § Considerādum est secūdum Augustiniū, dēū fore iudicē nō solū in generali iudicio extremo, sed etiā in multis particularibus iudicijs, qui angelis peccati bus nō pepercit, ac ab initio humani generis incepit iudicare, primos parētes à paradise expellendo, s̄p̄ius postea suo diuino & particulari iudicio vlus in homines, qui aliquādo aperte, aliquādo occulēt pro suis factis pœnas hactenus soluerunt, siue in hac vita siue post mortem, venit em̄ hora & nūc est quādo mortui id est, peccatores audient vocem filij dei. Per hoc quod dicit, nūc est, denotatur quotidianū dei iudiciū: dies em̄ vltionis domini iam est & annus retributiōis iudiciū Sion, id est, ecclesiæ. Simul itaq; ad iudiciū propinquamus.

III § Insuper apostolus inquit: Si deus naturalibus ramis non pepereit, ne forte nec tibi parcat. O altitudo diuinitat̄, sapiētiae & scientiae dei, q; incōprehensibilia sunt iudicia eius & inuestigabiles viæ eius, quis enim cognovit sensum domini, aut quis consiliarius eius fuit. Item Esaias: Ne cierunt videntem, scilicet deum, ignorauerunt iudicium, deus autem est iudicij dominus. Qui vero non fecerit legem dei, de eo erit iudicium mortis, vel exilij, vel carceris, vel in substantiam eius. At quid vultis mecum in iudicio contendere? omnes dereliquistis me, dicit dominus.

Deute. 32
Matt. 25.
Psal. 139. 14.
Iob. 19. in si.

ob. 36.
Ecle. 12.
Sap. 1.
Iob. 8. in pr.
& c. 34.
1. Timo. 5.
Osee. 4.
1. Regū. 12.
Psal. 77.
Ezech. 2. &
c. 3. & 12.
Iob. 22.
Mich. 6.
Nume. 11.

Malach. 1.
8. Bir. 49

Treno. 3.
Sap. 12.

zo. de ci. del
1. & c. 6
2. Petr. 2.

Johan. 5.
Esaiæ. 34.
Esaiæ. 41.
J.eo. 8. 8
Roma. 11

Esaiæ. 28
1. Esd. 7.
Hier. 2.

DE STRICTO IUDICIO DEI, &c.

- Iacob.2. IIII § Iudicium autem sine misericordia illi qui non facit misericordiā. §.eo. §.ii
 Hebra.10 Vnde apostolus: Qui irritā fecit legem Moysi, sine villa miseratione morif, quāto magis putatis deteriora mēreri supplicia qui filium dei cōculauerit? Scimus em̄ §.c.31. §.ii
 Deut.52. quia dixit, mihi vindictā & ego retribuā. Et ite: Quia iudicabit dominus popu- §.c.37. §.6
 lum suum. Horrendum est incidere in manus dei viuētis. Nam saluator loquitur: §.c.34. §.5.
 Lucæ.19 De ore tuo te iudicio serue nequā: sciebas quid ego austerus sum, tollens quod nō & §.c.32. in
 Iohā.5. posui, & metens quod non seminaui. s. p̄ctm̄. Et alibi: Neq; em̄ pater iudicat quē- prin. & J.c.
 quām, sed omne iudicium dedit filio. Item pater dedit potestatem filio, iudicium .70. in prin.
 facere, quia filius hominis est. Sicut audio, iudico & iudicium meum iustum est. §.c.36. §.5.
 Ioh. Et infra: Si quis in me non manserit, mittetur foras fūcū palmes, & arescet & colli- & J.c.39. §.7
 j.c.39. §.1 gent eum, & in ignem mittent & ardet. §.c.40. §.9
 V § Hoc iudicium est absq; impertione misericordiā; hinc scriptura in §.c.25. §.10
 Esa.9.&.27 Isaia inquit: Dñs non miserebit pupilloq; & viduaq; illius populi, quia omnis hy- & J.c.39. §.6.
 posita est & nequā. Non est enim populus sapiens, propterea nō miserebit eius §.c.36. §.5.
 Hiere.11. nec parcer ei qui fecit eum. Ad idem dñs in Hieremias: Ecce ego inducā sup eos ma- §.c.36. §.5.
 la de quibus exire non poterūt. Clamabūt ad me & ego non exaudiā eos. Ad hoc §.c.36. §.5.
 Propheta: Tu autē dñe Sabaoth qui iudicas iuste, & probas renes & corda, vide ap- §.c.36. §.5.
 vltionem ex eis. Rursus dominus: Ecce ego visitabo sup eos, iuuenes morientur §.c.36. §.5.
 in gladio. Filii eorum morientur in fame, & reliqui non erunt ex eis: inducam enim §.c.36. §.5.
 malum super viros Anathor annum visitationis eorum. Et infra: Non parcam & §.c.36. §.5.
 non concedam neq; miserebor ut non dispergā eos. Et quum ieunauerint, nō ex §.c.36. §.5.
 audiam preces eorum Ecce peruersorum opera nil valent: siquidem hoc est opus §.c.36. §.5.
 dei ut credamus in eum quem misit ille. Vnde in Hieremias sequitur: Et si obtule- §.c.36. §.5.
 rint holocausta, nō suscipiam ea, quoniam gladio & fame & peste ego consumam §.c.36. §.5.
 eos. Et infra: Mittam in Babylonem, id est, in confusam Christianitatem, ventila- §.c.36. §.5.
 tores. Nolite parcere iuuenibus eius, interficide omnem malitiam eius. Sequitur §.c.36. §.5.
 in Hieremias plura ut inferius habebitur. §.c.36. §.5.
 Ezecl.8.&.9 VI § Ad idem dominus in Ezechiele: Ego faciā in furore; nō parcer ocu- §.c.36. §.5.
 lus meus, nec miserebor, & quū clamanerit ad aures meas voce magna, nō exaudi- §.c.36. §.5.
 am eos: Et dixit deus sex viris, quoq; quisq; vas imperfectiōis in manu habebat: p- & J.c.41. §.8.
 Ezecl.12 cutite, nō parcat oculus vester, neq; misereamini senē, adolescentulum & virginē §.c.36. §.5.
 parvulum & mulieres interficie, vsq; ad internitionē. Et infra: Relinquā ex eis vi- §.c.36. §.5.
 ros paucos à gladio & fame & pestilētia, ut narrent omnia scelera eorū in genti- §.c.36. §.5.
 bus, panem suum in solitudine comedēt, & aquā suā in desolatione bibent, ut deso- §.c.36. §.5.
 letur terra à multitudine sua propter iniquitates hominum, & ciuitates desolatæ §.c.36. §.5.
 erunt terraq; deserta. Et infra: Sed nec mundaberis prius, donec quiescere faciam §.c.36. §.5.
 indignationem meā in te, non transeam, nec parcā, nec placabor, luxta vias tuas, §.c.36. §.5.
 & iuxta adiuentiones tuas, iudicabo te, dicit dominus. §.c.36. §.5.
 Zach.5.&7 VII § Hoc volumē volās, quid vidit Zacharias, est maledictio, quā egre- §.c.36. §.5.
 ditur sup faciē omnis terræ, quia omnis fur & omnis iurās iudicabit. Et infra: No- §.c.36. §.5.
 luerūt attēdere, ut audirēt legem & verba, que misit dñs in spiritu suo sancto p ma- §.c.36. §.5.
 nū prophetarē. Ideo facta est indignatio magna à domino dicēter: Sicut locutus §.c.36. §.5.
 sum, & non audierunt, sic clamabunt & non exaudiā, terra itaq; desolata est. Simi- §.c.36. §.5.
 liter dixit dominus ad Ozeam: Non addam vltra, misererī domui Israel, sed obli- §.c.36. §.5.
 uione obliuiscar eorum. Et in Esdra: Non quasi me dereliquistis, sed vos ipsos di- §.c.36. §.5.
 cit dominus, ideo vos derelinquam, & projiciam vos à facie mea. §.c.36. §.5.
 VIII § Esdras in sup praeuidit lapsus nostros qui habitamus terrā, id est, §.c.33. §.10.
 inhāremus terrenis, dicēs: Deus non voluit hominem disperdi, sed ipsi qui creati & J.c.37. §.5.
 sunt, coinqnauerunt nomen eius, qui fecit eos, & ingratuerunt ei, qui præpara- §.c.36. §.2 et
 uit eis vitam, quapropter iudicium dei modo appropinquat. §.c.36. §.4.
 Psalm.9. IX § De quo quidem iudicio David cecinit: Incepisti gētes & periūti- §.c.36. §.2 &
 pius: Inimici defecerunt frātē in finem, & ciuitates eorum destruxisti: Parauit §.c.38. §.4.
 in iudicio thronum suum, & ipse iudicabit orbem terræ in æquitate, iudicabit po- §.c.36. §.1.
 pulos in iustitia. Item: Non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem. §.c.36. §.1.
 Psalm.75 Et infra: Tu deus terribilis es, & quis resistet tibi? extunc ira tua, de ccelo au- §.c.36. §.1.
 ditum

CAPITVLVM. XXXVIII. Fo. LXXI.

dítum fecisti iudiciū, terra tremuit. Quoniā venit iudicare terrā, iudicabit orbē
terrae in iustitia, & populos in æquitate.

Psal. 97,

X § De hoc terribili divino iudicio Christus apud Birgittam querit di-
cens: Quādiū patiar istos, scilicet peccatores? quādiū sufferam talem contem-
plum? Cui Iohānes Baptista respondet: Tu es quasi gladius acutissimus qui iudi-
cas in æquitate. Petrus ibidem subiungit hæc verba: De eccl. est iustitia, vt q. reces-
& 18. & J. c.
39. §. 20. fit à fide tua, descēdat ad infernū capite inferius, & pedibus sursum, q. a cōtempſit
te qui deberes esse caput suū, sed seipsum dilexit.

I.Bir. 41,

§. ca. 20. §. 3. XI § Desuper deus iuravit se factus iustitiā, dicēs ad hominē: quia non vis
tenere fidem mihi promissam, nec ad me charitatē habere, mittā ad te animal q. d.
in fi. de torrente impetuoso procedit & absorbit te, & sicut torrens semper ad infe-
riora deriuatur, sic animal illud deducet te ad inferiora inferni, & sicut impossibi-
le est tibi cōtra torrentē impetuosam ascēdere, sic difficile est tibi ab inferno vi-
 quam cōsurgere, verba mea quæ nūc dicta sunt cōplebūtur. Et infra: Ego p̄mo
in fi. castigo hominē per tribulatiōnē temporalē, per infirmitatem, & per voluntati
sua cōtraria, si tūc resipiscere noluerit, tūc auferā ab eo misericordiā meā, & di-
mittam eū in pœnā sibi ex iustitia p̄paratā.

6.Bir. 22.

XII § Thelosphorus præterea refert Joachim abbatem in quadā sua pro-
phetia reuelasse, quod circa præsentia tempora, omnes ordines & status ecclesiæ,
ob sua indurata peccata affligeruntur. Primus quidem ordo, scilicet coniugatorū
est deuastādus. Secundus viduitatis disseminandus. Tertius virginitatis precipi-
tādus. Vnde dicit: Væ primis, seminauerūt triticū fidei cōiugalis, & spinas mes-
suerūt adulterantes. Væ secundis, currebant ad temporalia, & deus mittebat eos
duntaxat ad spiritualia. Væ tertiis scopulis currentium, inclinati sunt quia de vi-
tio contemplantur. Væ sublimibus, puto ecclesiasticis, qui inclinantur ad terre-
na desiderio vanitatis. De hoc vltimo videlicet spiritualium supplicio speciali-
ter nunc videndum est.

Joachim.

¶ De speciali plaga incipiente à sanctuario,
id est, à clero. Cap. XXXVIII.

M Andauit dominus ut ei sanctuarium facerent filii Israel, in quoq; me-
dio habitaret: Et ut cauerent ne illud macularent, sed sanctificaret ac
mūdarēt, omnēq; immūditia de sanctuario auferret, è quo deus eos
respiceret tanquam de excelso cœlo habitaculo. Postea domus Is-
raelfecit abominationes magnas ut deus procul à sanctuario suo recederet. Dūq;
enarraret calamites obinde futuras, ait: A sanctuario meo incipite, id est, à vi-
ris ecclesiasticis, qui polluerūt sanctuarium meū. Hinc Amos propheta: Ecce do-
minus mādauit & percutiet domū maiore ruinis & domū minorē scissionibus:
Et sic tota domus à deo censemur deserta. Nūc itaq; ab imo vñq; ad summū sacer-
dotē purgāda erit ecclesia purgabūtur nāq; filij Leui ab iniuitatibus suis, q. seip-
sos vñtro purgare noluerūt; quoniam dispersi sunt lapides sanctuarij, i. mēbra ec-
clesiae. Vnde Vincētius infert: Clerus nō solū ob sua, sed etiā populi culpam tur-
babitur. Nā in Leuitico dicit propter peccatū populi sanctuarū esse, expiandū
ab immūditis & puaricationibus & cūctis peccatis filiorū Israel.

Exod. 25
Leuiti. 26
2. Par. 29.
Deute. 26
Ezech. 8.
Ezech. 9.
Amos. 6.
Malach. 3
Treno. 4

Leuiti. 16

I § Hoc sit quoniā laici & seculares maxime potētes, filios, aliosq; necessa-
rios suos ad beneficia ecclesiastica intrudunt, non curantes qui sint digni vel indi-
gni. In suum quoq; vñsum vñspurp̄ bona & iura ecclesiarum & clericorum au-
toritatem spiritualē prorsus contemnentes. Ita ipsi laici seu inferiora ecclesiæ mē-
bra, præbent occasionem, quod ecclesia nutat & in sui structura iam ruinam mi-
natur. Quæ quidem ruina in clero incipiet, nam quando aliqua ciuitas expugna-
& J. c. 39. §. 3. tur, initio tresses ac muri aliaq; fortalitia ciuitatis demoluntur, quo facilius re-
s. ca. 32. §. 9. liquum corpus ciuitatis obtineatur: Ideo primum clerus, tanquam murus & do-
& J. eo. §. 4. mus maior, ruet, postea reliqui Christiani tanquam domus minor scindentur.
J. c. 44. §. 2. infi. & J. ca. Laici enim postquam clerus fuerit suppressus, carebūt doctrinis spiritualibus ac
46. §. 4. sacramentis: Et per consequens multi deuiaibunt à tramite veræ fidei & religio-
nis Christianæ.

Amos. 6

Quia